

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
—
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Βουτυρά, Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησιού καὶ Γ. Μ. Δαυμέργη, διευθύνοντος

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἐννόησεν ἀκόμη, οὐ μόνον τὰ καθήκοντα, ἀλλ' οὔτε αὐτὰ τὰ δικαιώματά του, ἀποδεικνύει ἐκτὸς ἄλλων καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ ἀλληλογραφία.

Πρὸς μελέτην ἐδόθη ἡμῖν σωρεία ἐπιστολῶν διαφόρων ἐκλογέων πρὸς τὴν βουλευτὴν τῶν. Δὲν ἐνδιαφέρει ἡμᾶς τὸ ποῖόν τῶν αἰτήσεων, αἵτινες τῷ ἀπευθύνονται. Ἐζητήσαμεν κυρίως νὰ μάθωμεν τί δὲν ζητοῦσιν οὗτοι καὶ μετὰ λύπης εἶδομεν ὅτι ἀκριβῶς δὲν ζητοῦσιν ἐκεῖνα, ἅτινα ἐν τῷ δικαίωμάτῳ των ἡδύναντο καὶ ἐπρεπε νὰ ἀπαιτήσωσιν.

Ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι τὸ ἑκατοστὸν τῶν ἐκλογέων—δὲν εἶναι περισσότεροι—ἔχει προσωπικὰς ἀξιώσεις, μόνον τὸ ἑκατοστὸν τοῦτο λαμβάνει τὸν κόπον νὰ γράψῃ, νὰ παρακαλέσῃ, νὰ ἀπαιτήσῃ. Τὰ ὑπόλοιπα ἐννεήκοντα ἐννέα ἑκατοστὰ φρονοῦσι, φαίνεται, ὅτι ἐκτελοῦσι τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον των ἀφίνοντα ἡτυχον τὸν βουλευτὴν νὰ ἐκτελῇ τὰς ἀξιώσεις τοῦ ἐνὸς ἑκατοστοῦ.

Καὶ ὅμως καὶ δικαίωμα καὶ καθήκον ἔχουσι τὰ ἐννεήκοντα ἐννέα ταῦτα ἑκατοστὰ νὰ ἐξασκήσωσιν ἐπίσης τὴν ἐπὶ τοῦ βουλευτοῦ δυνάμιν των γράφοντα, παρακαλοῦντα καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀπαιτοῦντα.

Ἄλλ' ἐν τῇ ὑποβληθείσῃ ἡμῖν ἀλληλογραφίᾳ οὐδεμίαν εἶδομεν παράκλησιν ἢ ἀπαίτησιν, ὅπως ὁ βουλευτής, εἴτε ὡς νομοθέτης, εἴτε ὡς φρουρὸς τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων, μεριμνήσῃ περὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὰ ὕψιστα ἀληθῶς τοῦ τόπου συμφέροντα.

Ἄν λ. χ. τὰ ἐτερόδοξα σχολεῖα, ἀνεξελέγκτω; ἢ παρὰ τοὺς νόμους λειτουργοῦντα, ὑπομονεύωσι προφανέστατα τὴν πίστιν τῶν πατέρων ἡμῶν, ἀν οὐδὲν ἐγείρεται πρόχωμα κατὰ τῆς ἀπειλούσης ἡμᾶς ἐπιδρομῆς ξενικῶν μοναχικῶν ταγμάτων, ἀν ἡ δημοσία ἠθικὴ σφαγιάζεται δημοσία διὰ τῶν θεάτρων, ἀν ἡ βλασφημία ἀνενόχλητος διατρέχῃ τὰς ὁδοὺς πόλεων καὶ χωρίων, ἀν ὁ ἄμβων καὶ τὰ σκοπευτήρια ἐναμίλλως σιγῶσιν, ἀν ἡ πατριὸς ἱστορία διδάσκεται ἐπεισοδειακῶς εἰς τὰ τέκνα ἡμῶν, ἀν ἡ ἐπιδημία τῆς μεταναστεύσεως δεκατίζη τὴν χώραν καὶ ἐλαττόνη εἰς τὸ ἥμισυ τὸν στρατόν, ἀν ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς στραγγαλίζεται καὶ ἡ Παράδοσις καὶ ἡ Τέχνη ὑπὸ ἀμαθῶν καινοτόμων, ἀν κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀκατανόμαστοι διαπράττωνται ἐν αὐτοῖς βεβηλώσεις...

Ἄν συμβαίνωσιν ἐλα ταῦτα καὶ πολλὰ ἄλλα ἀκόμη, οὐδεὶς οὔτε ἐκλογεὺς, οὔτε κομματάρχης, οὔτε δημοτικὸν συμβούλιον γράφει, παρακαλεῖ, ἀπαιτεῖ, ἐν τῷ ἱερῷ αὐτοῦ δικαίωμάτῳ, τὴν παρέμβασιν τοῦ βουλευτοῦ!

Καὶ ὅμως πόσον σωτηρία θ' ἀπέβαινε ἡ ἐξάσκησις δικαιωμάτων παρομοίων!

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων.

Μάρκ. κεφ. ιε' 43—47 καὶ ις'. 1—8

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας εὐσχήμων βουλευτής¹, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, καὶ ῥητήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν, εἰ ἤδη τέθνηκε· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα,² ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλοι ἀπέθανε. Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἐδώρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν³ αὐτόν, ἐνείλκυσεν τῇ σινδόνι, καὶ κατέθηκεν αὐτόν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λεηλοτημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰωσὴ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται. Καὶ διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου, καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. Καὶ λίαν πρωὶ τῆς μιᾶς Σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου, καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν, ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιῶς περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβώθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρενό· τὸν ἐσταυρωμένον; Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἐθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε, εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχύ, ἔφυγον τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον. Ἐφοβοῦντο γάρ.

Σημειώσεις

1) Εὐσχήμων βουλευτής, κόσμον μέλος τοῦ συνεδρίου μὴ συμφωνήσαν εἰς τὴν κριτικὴν τοῦ Ἰησοῦ. 2) Κεντυρίωνα ἑκατόνταρχον. 3) Καθελὼν, κατεβάντας. 4) Ἐνείλκυσεν, περικύλισεν.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΚΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ

Ἰωσήφ καὶ Νικόδημος κηδεύουσι τὸν φίλον καὶ διδάσκαλον, τὸν Κύριον καὶ Λυτρωτὴν, καὶ κηδεύουσι τοῦτον ἀνευ κοπετῶν καὶ θρηγῶν, ἀνευ κλαυθμῶν καὶ ὀδυμῶν. Μεταφέρουσιν οὐχὶ νεκρὸν εἰς τὸν τάφον ἀλλ' ὑπνῶντα εἰς τὴν κλίνην τοῦ ὕπνου. Καὶ ἰδοὺ ὄντως ἡ ἀντίληψις τοῦ θανάτου, ἢ εἰσῆγαγεν εἰς τὸν κύκλον τῆς ἀγίας αὐτοῦ θρησκείας ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς. Ὑπνάσαι καὶ δὲν θνήσκουσιν οἱ νεκροί, καὶ ὑπνοῦσι περιμένοντες τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος.

ἵνα ἐγερθῶσι καὶ παρασταθῶσι ἐνώπιον τοῦ ἀδελφάτου Κρι-
τοῦ. Καὶ ἡ πεποίθησις αὐτὴ κανονίζει πάσας τὰς πρὸς τοὺς
κακοιμημένους πράξεις τῶν Χριστιανῶν. — Δὲν ἀπωθοῦσι τὴν
λύπην. Ἀλλὰ τῆς λύπης ἐπὶ τῷ χωρισμῷ προσιλοῦσι ὑπάρ-
ξεις κυριαρχεῖ ἡ πίστις, καὶ τὴν ἐντασιν μετρίῃ ἡ ἐλπίς.
Ἡ λύπη μετρία καὶ σώφρων δὲν σπαράσσει τὴν χριστιανὴν
καρδίαν, ἐν δὲ ταῖς ἐξωτερικαῖς ἐκδηλώσει διακρίνει τὰ
τὴν τὸ εὐπρεπὲς καὶ κόσμιον. — Ἡ χριστιανικὴ πίστις ἀπο-
δοκιμάζει τὰς ὑπερβολὰς τῆς θλίψεως, εἰς ἃς παραδίδονται
οἱ μὴ ἔχοντες πίστιν καὶ ἐλπίδα, οἱ διαβλέποντες ἐν τῷ
θανάτῳ τὸ τέλος πάντων καὶ θεωροῦντες τὸν τάφον ὡς τὴν
ὕστατὴν καὶ αἰώνιον κατοικίαν τοῦ ἀνθρώπου. «Μηδεὶς τοί-
νυν, λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, κοιτῶναι λαι-
πὸν, μηδὲ θρηνεῖν, μηδὲ τὸ κατόρθωμα τοῦ Χριστοῦ δι-
βαλλέτω· καὶ γὰρ ἐνίκησε θάνατον. Τί τοίνυν περιττὰ θρη-
νεῖς; Τοῦτο γὰρ εἰ καὶ Ἕλληνες ἐποίουν καταγελῶν εἰδει-
σαν δὲ πιστὸς ἐν τούτοις ἀσχημονεῖ, ποῖα ἀπολογία; τίς
ἔσται συγγνώμη τοιαῦτα ἀνοηταῖνοι, καὶ ταῦτα μετὰ
χρόνον τοσούτον, καὶ σαφῆ τῆς ἀναστάσεως ἀποδείξιν;»
(Ὁμιλ. 31 εἰς Μάρτ.)

Ὁ χριστιανὸς πεποιθὼς ὅτι δὲν ἀποθνήσκει, ἀλλ' ὅτι τὸ
σῶμα αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου θὰ ὑποστῇ μεταμόρφωσιν, γι-
νώσκει καλῶς ὅτι θανὼν ἡ στιγμή τῆς διαλύσεως ταύτης ἐ-
πιστῇ θὰ ἀποβῇ ὄντως ζῶν καὶ ἀθάνατος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
καὶ ὅτι ὁ θάνατος οὗτος ἀντὶ τῆς κατὰ τὴν πίστιν τοῦ
καὶ πόθου αὐτοῦ, τὸν θάνατον ἐκτελεῖ τούτους. Καὶ αἱ πε-
ποιθήσεις αὗται αὐξάνουσι τὴν πίστιν καὶ ἐλπίδα τοῦ χρι-
στιανοῦ, καὶ καθιστῶσιν αὐτὸν ἥρεμον πρὸ τοῦ θανάτου. —
Χύνει δάκρυα ἐπὶ πρόσφι νεκρῷ, ὡς καὶ ὁ Σωτὴρ ἔχουσε
δάκρυα ἐπὶ Λαζάρῳ, ὡς χύνει δάκρυα πᾶς τις ἀποχωρίζο-
μενος φιλάτῳ αὐτῷ ἀπερχομένου εἰς χώραν ἄλλην. Ἀλλ'
ὁφείλει, βέβαιος ὅτι ὁ Κύριος ἐνίκησε τὸν θάνατον, καὶ
ὅτι ὁ πιστεύων εἰς Χριστὸν μένει ἀθάνατος, νὰ μὴ ἀποβάλλῃ
τὴν ψυχραιμίαν αὐτοῦ ὅταν ἀδελφὸς ἕτερος ἐν τῇ πίστει,
προλαβὼν αὐτὸν ἐν τῇ αἰωνιότητι. Ἀλλὰ νὰ λυπηθῇ ἐπὶ
τῷ χωρισμῷ καὶ νὰ χαίρῃ διότι ἀπαλλαγεῖ ἐκεῖνος ἀπὸ
τῶν ἀφοριῶν τῆς ἀμαρτίας χωρεῖ ἤδη πρὸς τὴν μακαριότη-
τα, ἥτις περιμένει πάντας τοὺς ἐργάτας τῆς ἀρετῆς. Καὶ
μνήμων αἱ τῶν ἐκείνου ἀρετῶν νὰ ἔχῃ πάντοτε ἐν νῷ τὸν
μεταστάνα. Εἰς τοῦτο ὑποδοχῇ αὐτὸν καὶ ἡ μήτηρ Ἐκ-
κλησία, παρέχουσα αὐτῷ τὴν ὑποχρέωσιν ὡς ἀναμνησκῆται
αὐτοῦ. Ἡ Ἐκκλησία ἀπαρτιζομένη ἀπὸ τῆς θριαμβευούσης
Ἐκκλησίας, ἥτις ἀποτελεῖται ἐκ τῶν πρὸς Κύριον μεταστάντων
πιστῶν, καὶ ἐκ τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας, ἥτις ἀποτε-
λεῖται ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι βίῳ δοκιμαζομένων ἐν Χριστιαν-
ισμῷ, δὲν χωρίζει τούτους ἀπὸ τῶν προσευχῶν αὐτῆς, ἀλλ'
ὕπερ ἀμφοτέρων δέεται καὶ ὕπερ ἀμφοτέρων ἀναφέρει τὰς θυ-
σίαις αὐτῆς πρὸς Κύριον. Καὶ αἱ δεήσεις αὗται, αἱ ἐκφωνού-
μεναι, καὶ αἱ δεήσεις αἱ ἐν τῷ ἱερῷ βήματι ἀναπεμπόμεναι
ἐξαναγκάζουσι τοὺς χριστιανούς καὶ ζῶντας νὰ ἀναπαραστή-
σωσιν ἐν τῇ μνήμῃ αὐτὸν ἐκεῖνον, οἵτινες ἤδη περιμένουσι
τοὺς ἐπιζῶντας λοιπούς, ἐκεῖ ἐν τῇ ἐν οὐρανοῖς μακαριότητι.

Ἀποχωρίζεται σήμερον ἀπὸ προστάτου καὶ εὐεργέτου,
ὅστις καὶ ζῶν καὶ ἀπερχόμενος ἐπλήρωσε σε εὐεργεσιῶν καὶ
δωρεῶν, καὶ παρέσχε σοι δείγματα προφανῆ τῆς πρὸς σε ἀ-
γάπης αὐτοῦ. Ἐχὼν εὐεργετὴ καὶ χριστιανικὴν τὴν καρδίαν
λυπηθῇ ἐπὶ τῷ χωρισμῷ. Λυποῦ ἄλλὰ καὶ ἐξακολουθεῖ
καρποῦμενος ἀγαθὰ ἐκ τῆς μνήμης τοῦ εὐεργέτου σου, καὶ
προσπαθῶν νὰ φανῇ καὶ ἐν κειρῷ κρείττων ἐκεῖνου. Λύπη
μείζων ταύτης εἶναι ἀληθὴς περιφρόνησις τοῦ μεταστάνατος.

Κεῖται πρὸ σοῦ ἄνους, ἀκίνητος, ἄφρων, ὑπαρξίς προσφι-
λῆς, πρὸς ἣν συνέδωκε σε δεσμοὶ φίλης ἡ αἵματός ἡ φύσεως.
Εἶναι ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ ἀναπτύχθεντες ἐν τῇ αὐτῇ ἀτμοσ-
φαίρῃ ἐν ᾗ ἀνετράφη καὶ σύ. Εἶναι σύντροφος πιστὸς εἰς

σέ. Εἶναι φίλος ἐπιστήμιος κοινωνὸς τῶν θλίψεων καὶ τῆς
χαρῆς σου. Καὶ ἤδη ἀπέρχεται ἐκεῖνος καὶ μένει σύ. Ἔσο
καὶ πάλιν ὡς ἦτο πρὸς τὸν μεταστάνα, ἐπικοινωνεῖ
αὐτῷ νοερώς, καὶ μὴ ἀπομακρύνῃς αὐτὸν ἀπὸ σοῦ διὰ τῆς
ὑπερβυλικῆς ὀδύνης καὶ λύπης, ἥτις δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὴν
καρδίαν σου νὰ αἰσθανθῇ τὴν παρηγορίαν τῆς διαρκούς μνή-
μης, τῆς κεχωρισμένης ἀπὸ σοῦ προσφιλοῦς ὑπάρξεως.

Τέκνα ἀπολέσαντα προφιλεῖς γονεῖς, καὶ γονεῖς ἑσπερη-
μένοι παμφιλτάτων υἱῶν τέκνων· ἐλπίζετε ὅτι ὁ χωρισμὸς
ἔσται βραχύς. Πιστεύετε εἰς τὸν ἐνσπεύραντα διὰ τῆς θρη-
σκείας αὐτοῦ τὴν ἐλπίδα ταύτην, καὶ βεβαιώσαντα διὰ τῆς
Ἀναστάσεως αὐτοῦ τὴν ἀλήθειαν ταύτην. Ἡ ὀδὸν ὑμῶν
μὴ κατακυριεύστω τῆς ψυχῆς ὑμῶν. — Παρατηρήσατε τὴν
περιγραφὴν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τῆς σήμερον Κυριακῆς, τῆς
κηδείας μιᾶς τοσούτον πολυτίμου ὀντότητος, καὶ κανονίσατε
πρὸς αὐτὴν τὴν διαγωγὴν ὑμῶν. Κινεῖται οἱ μαθηταί·
δείγματα ἀγάπης εἰλικρινούς καὶ περιφανούς ἐπιδεικνύουσι
πρὸς τὸν σεπτὸν νεκρὸν τοῦ διδασκάλου. δὲν ἀποδειλοῦσι
πρὸ οὐδενός. Περιφρονεῖ τῶν ἰσχυρῶν τὸ ὕψος, καὶ τοῦ εὐ-
τελοῦς ὄχλου τὰς κραυγὰς. — Ζητοῦσι τὸν νεκρὸν, καὶ προσ-
φέρουσιν αὐτῷ τάφον κενόν, καὶ ἐξασφαλίζουν αὐτῷ ἀνά-
παυσιν πρόσκαιρον, ἀλείφοντες τὸν νεκρὸν σῶμα ἁπλῶς ἵνα
τηρήσῃ τὸν τύπον καὶ ἐνελλίσσοντες σινδόνι αὐτὸ καθαρῶ.
Γυναῖκες μᾶλλον τρυφερὰν ἔχουσαι τὴν καρδίαν δὲν ἐκβάλ-
λουσι θρήνους, ἀλλὰ συλλαμβάνουσι σκέψεις, ἵνα ἐγκαρδιώτε-
ραν ἐπιδείξωσιν τὴν πρὸς τὸν νεκρὸν στοργήν. Ἡρεμία καὶ γα-
λήνη πανταχοῦ· διότι κυριαρχεῖ πάντων ἡ πίστις καὶ ἡ ἐλ-
πίς ὅτι κηδεύουσιν οὐχὶ νεκρὸν, ἀλλὰ ὑπνοῦσαν τὴν ζωὴν. —
Καὶ ὄντως ἐκεῖ ἐκκηδεύθη ὁ θάνατος, καὶ ἐκεῖθεν προῆλθεν ἡ
ζωή, ἡ ἐπιβάλλουσα ἡμῖν νὰ πιστεύωμεν καὶ ἐλπίζωμεν ὅτι
θνήσκοντες ὑπνοῦμεν, καὶ ὅτι μικρὸν ἐστὶ κατεγερόμεθα ζῶν-
τες ἀθάνατοι. — Καὶ ἡ πίστις αὕτη καὶ ἡ ἐλπίς κυριαρχεῖται
τοῦ πένθους ὑμῶν πάντοτε.

ΕΘΝΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Κλεισόβα 25 Μαρτίου 1826

I

Τὰ καλινὰ νέφη, πυκνά καὶ βρεζέ, κατακλυστὴν
ὁμβρον ἔρριψαν ἐπὶ τῆς Κλεισόδης, κερκυνῶν ἄλγας φρι-
καλέαν, βροντὴν τρομακτικὴν, ἀντηχοῦσαν εἰς τὸ κοῖλον
τοῦ οὐρανοῦ. Διέρρηξε τὸ κυνόφαρον παρὰ πέτασμα ὁ ἥλιος,
καὶ φωτὸς φλογίνου χείμαρρος διὰ τοῦ ρήγματος ἐκάλυψε
γῆν καὶ πόντον. Ἀλλὰ μὴ θαρρεῖτε οἱ πλεόντες· ναυδᾷται
τῆς Κλεισόδης συρράχεται τὰ σχισθέντα ἱστία, τοὺς κἄλους
τὰς διαρραγέντας συνδέσατε, κλείσατε τὰ ρήγματα τοῦ
σκάφους. Ἡ καταιγὶς πάλιν θὰ ἐπέλθῃ μᾶλλον μαρτυρῶν
καὶ ἄλλον ὀλεθρὸν, ὑστὲν μετὰ χαλᾶς κερκυνόφορος ἐπιφέ-
ρουσα, Σκύλλα ἀδηφάγος μετὰ ἄγανες αὐτῆς στόμα πο-
θοῦσα νὰ καταπῇ ὅλην τὴν νῆσον.

Δισχύλιζα πώματα μουσουλμάνων πλῆττουσι τοὺς περὶ
τὴν Κλεισόβαν ἐμπεπηγμένους πασσάλους ἢ πλανῶνται
οἰκτρὰ ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὑπὸ τῆς ἐλαφρᾶς φερόμενης ριπῆς
τοῦ ἀνέμου ἢ ἀσπλάγχως κτυποῦνται ὑπὸ τῆς κώπης ἢ τῆς
πρώρας τῶν πλοίων τῶν ὁμοθησίων περιπλεόντων ὁρμητι-
κῶς ἢ βραδέως τὴν νῆσον· διότι ἀκόμη περικυκλοῦσιν αὐτήν,
ἐν ᾗ τὰ στρατεύματα τοῦ Κιουταχῆ ἐμφοδὰ ἀποδιβάζονται
ἐπὶ τῆς παρὰ τὸ Μεσολόγγιον Παραλίας.

Ἀκόμη περικυκλοῦσιν αὐτήν, ταυτοχρόνως δὲ ἀπὸ τῆς
πόλεως ἐπικουρίζει ἐξεπέρφησαν ὁ φρούραρχος τοῦ Μεσο-
λογίου ὁ φιλόπατρις καὶ συνετὸς Μητρός Δεληγεώργης,

παράζυνεν εἰς τὴν κινδυνώδη ἐπιχείρησιν τοὺς ἀνδρείους
βιβαριώτας νὰ φέρουσιν εἰς τοὺς συστρατιώτας καὶ συμπολι-
τας ὕδωρ καὶ πολεμοφόδια. Καὶ οἱ ἄλλοι μὲν καταπυροβο-
λοῦμενοι καὶ διακόμενοι ὑπὸ τῶν Τούρκων δὲν ἠδυνήθησαν
νὰ συντελέσωσι τὸ παράτολμον ἐπιχείρημα. Ἀλλ' ὁ Ζα-
φείρης Ράπης Μεσολογγίτης, τὸ ἀνάστημα βραχύτατος,
ἀλλὰ ψυχὴν ἀτρόμητον γίγαντος, κλείων ἐν ἐκτῷ, ἐγέμισε
τὸ πλοῖον τοῦ πυρίτιδος, σφαιρῶν καὶ ὕδατος, ἔπεσεν εἰς
τὴν θάλασσαν καὶ ὠθῶν αὐτὸ διὰ τοῦ ὤμου καὶ τῶν χειρῶν,
ἐν μέσῳ χιλιάδων τουφεκισμῶν, ἔμπερος τοῦ βυθοῦ τοῦ
τενάχοντος, ἔφερεν αὐτὸ εἰς τὴν Κλεισόβαν καὶ ἐπὶ τῆς νῆ-
δος γῆς. Ἀλλὰ τὸ πλοῖον δὲν ἐδέθη ἀσφαλῶς, καὶ περ-
σύρθη ὑπὸ τῶν ρευμάτων· ριφθεὶς τότε εἰς τὸ ὕδωρ, ἀντὶ
τοῦ καταπεπονημένου Ράπης, ὁ Κώστας Ἀγγούρας ἡ Γα-
λιώτης ἐπανεφέρειν αὐτὸ ὠθῶν ὡπύτως διὰ τοῦ ὤμου· σφαί-
ρα Τουρκικὴ ἀπέκοψε τὴν ρίνα του, καὶ ὅμως ὠδήγησεν εἰς
τὴν παραλίαν ἔδωκεν ἀσφαλῶς καὶ ἐξήγαγε μετ' ἄλλων τὰ
ἐν αὐτῷ.

Ἡ θάλασσα ἀπὸ παραγγέλιματος ἐκένωθη· πλέουσι πάντα
τὰ πλοῖα πρὸς τὴν ἀκτὴν, παρὰ τὴν ὁποῖαν στρατοπεδεύ-
ουσι τὰ τάγματα τῶν Αἰγυπτίων.

Ὁ Ἰβραῆμ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἱστάμενος εἶχεν ἴδῃ τὴν
φθορὰν τῶν στρατιωτῶν τοῦ Κιουταχῆ καὶ αὐτὸν καὶ τὴν
στρατιάν του νὰ ἐπανερχεῖται κατὰ τηγμένην. Ὅποια ἡδύ-
νη! Ἡ χαρὰ ἡ μελίχρος, ἡ εὐγενὴς τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς
Κλεισόδης ἦτο λάμπρις ἀσθενὴς ἀπέναντι τῆς ἀγρίας πυρᾶς,
τῆς τέρψεως, τὴν ὁποῖαν ἠσθάνθη τοῦ ἐγώιστοῦ ἡ καρδία
διὰ τῶν ὁμοθησίων ἀλλ' ἀντιζήλων τὴν ἥτταν. Ὁ Κιου-
ταχῆς εἶδε τὸν σαρκασμὸν ἐπὶ τῶν χειλέων αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ
ἤκουσεν. Ἀτῶρα θὰ ἴδῃς πόσον τὰ ἱδικὰ μου στρατεύματα
εἶναι ἀνδρείότερα καὶ ἡ ἱδική μας τακτικὴ ἀνωτέρα.

«Κοιτάξτε ἡ ὑψηλότης σας, εἶπε σκαιῶς ὁ Κιουταχῆς· ἡ
θάλασσα εἶναι ἀνοικτή».

Τὰ τάγματα τὰ ἀνασιθῆναι καὶ τυρλῶς ἀγόμενα τῶν
Φελάχων, οἱ αἰμοχαρεῖς Βεδουῖνοι καὶ τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ οἱ
Ἀλβανοὶ πληροῦσι τὰ ποικίλα πλοῖα. Ἀξιωματικοὶ πάμ-
πολλοὶ ὁδηγοῦσιν αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ ὁ τρομερὸς Χουσεῖν τῆς
Κέσσου, τῆς Κρήτης, τῆς Μελοποννήσου ὁ ἀμείλικτος καὶ
ἀκαταπάλαστος πορθητής.

Προσεγγίζουσι περιζώνοντες τὴν νῆσον καὶ γεμίζει ὁ
πόντος μελαινῶν σκαρῶν καὶ λευκορριζίων ἱστίων καὶ πρασί-
νων ἢ ἐρυθρῶν σημαῖων καὶ ὅπλα ἀστράπτουσι, πρὸς δυσμὰς
κλίνοντες ἤδη τοῦ ἡλίου, καὶ πληροὶ τὰ πέριξ ὁ πολυτάρα-
χος ἀλαλητὸς ὡς κρωγμοὶ πειναλέων κοράκων διακόμενων
πρὸς νότον ὑπὸ κακοῦ βορρᾶ. Φιχίδροι καὶ ἀτρεστοὶ ἀναμέ-
νουσιν αὐτοὺς οἱ στρατιῶται τῆς Κλεισόδης· λαμπροῦσιν αἱ
ὄψεις τῶν ἐκ χαρᾶς καὶ ἐλπίδος ὅτι καὶ οὗτος ὁ ἀγὼν
πάλιν μετὰ κλάδον δάφνης καλλινίκου θὰ περιζῶσιν τὸ μέ-
τωπον τῆς φρουρᾶς. Ἦδη οἱ πολέμιοι εἶναι πλησίον ἐπι-
σκήπτουσιν οἱ ὅμοι ὡς κλαγγὴ ὀνέων ἐρηγνύμενων ἐν τῷ
αἰθέρι γάρνι θηράματος μετὰ χαλῶδινά ράμφη σπαρτα-
μένων καὶ μετὰ τοὺς ὄνυχας τοὺς γαμφοῦς, καὶ μετὰ κραυγῆς
κεραυνοῦ μακρομένου διασχίζουσι τὸν ἀέρα αἱ σφαῖραι τῶν
τηλεβόλων. Αἱ ταχυτέραι τῶν λέμβων καὶ τὰ θρασύτερα
τῶν λαντασίων προσφύουσι τὸ πεταλοειδὲς πρόσραγμα καὶ
μυριάδας σφαιρῶν βᾶλλουσι κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλὰ καὶ
ἐξ αὐτῶν Ἀρης φονικὸς θάνατον ταχὺν καὶ ἀδηφάγον ἐκ-
πέμπει κατὰ τῶν τάξεων τῶν βαρβαρικῶν. Πληροῦνται πτω-
μάτων τὰ πλοῖα ἀλλ' εὐθὺς κουφίζονται τοῦ φρικτοῦ καὶ
φθόνου ἐμβέλλοντος φορτίου ἀσπράγως καὶ ἀθῶος ριπτομένων
εἰς τὴν θάλασσαν τῶν νεκρωθέντων στρατιωτῶν. Τὸν τροχὸν
ἀφαιρεῖ τῶν ἀξιωματικῶν τὸ θάρρος καὶ τοῦ Χουσεῖν πάντα
διοικούντος καὶ πάντας ἐφορῶντος, τὸ τρομερὸν βλέμμα.
Ὁρμῶσι πρόσω καὶ ριπτόμενοι εἰς τὸ ὕδωρ καὶ τὴν ἵλιν

τοῦ βυθοῦ ἀναταράσσοντες καὶ εἰς τὰ θαλάσσια φυτὰ ἐμπλε-
κόμενοι καὶ βυθίζόμενοι καὶ καταπατοῦντες ἀλλήλους προ-
βαίνουσιν ὅμως πυκνὰς μίσους φλόγας βάλλοντες ἀπὸ τῶν
ὀμμάτων. Διατείουσιν καὶ ἀνασπῶσι τοὺς κατὰ πηγάς καὶ
θαλάσσιος, πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς νήτου ἐκεμπόμενον πῦρ ἀδιά-
φοροι ἐκπηδῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐν ἄλμα καὶ θὰ εἰσπέσωσιν
εἰς τὸ ὄχρωμα· ἀλλ' οἱ ἀμυνόμενοι ἀσειστοί, ἀτάραχοι, κα-
γοργῶς καὶ ἀσφαλῶς βάλλοντες στρωννύουσι τὸ ἔδαφος με-
τέωρα ἐκατοντάδας πτωμάτων καὶ πληροῦνται τὰ περὶ τῶν νήσον
ἀπὸ ἀχνίζον αἵμα καὶ στεναγμῶν τῶν τραυματιῶν καὶ νεκ-
ρῶν τῶν πιπτόντων νεκρῶν εἰς τὸ ὕδωρ. Ὁ φόνος αἰμα-
τόχρους, στυγνὸς τὴν ὄψιν, τινάστων τὰς σκελετώδεις χει-
ρας αὐτοῦ φθόνος ἀδιάμαστον ἐμβάλλει εἰς τὰς ψυχὰς· ρίπτου-
ται ἀδρανεῖς εἰς τὴν θάλασσαν καὶ φεύγουσι μακράν.

Φονεῖτε τοὺς δειλοὺς, προστάσει ὁ Χουσεῖν· καὶ οἱ ἀξι-
ωματικοὶ διὰ πιστολισμῶν, διὰ μαστιγιώσεων καὶ πληγμῶν
καὶ τῆς σπάθης πάλιν ἐπαναφέρουσιν ἐντρόμους τοὺς στρατιώ-
τας αὐτῶν εἰς νέαν ἐφοδὸν κατὰ τῆς νήσου. Ἀλλὰ τὸν ὀλε-
θρον τοῦ ἑλληνικοῦ πυρὸς φοβούμενοι δὲν προβαίνουσι πλέον
προτεταμένα τὰ στέρνα ἔχοντες· ὠθοῦσι πρὸ αὐτῶν, ἀσπί-
δας προχείρους, τὰ λαντασὶα καὶ τὰ ἄλλα πλοῖα τῆς ἐπι-
θέσεως καὶ προσεγγίζουσιν ἀσφαλῶς οἱ πλείονες εἰς τὴν
νῆσον. Διακλονοῦσι τοὺς περὶ αὐτὴν πασσάλους καὶ εἰς τὸν
τιναγμῶν ἠδελὲ τις νομίσῃ ὅτι ὅλη ἡ Κλεισόβα διεσείετο ὡς
σκάφος ἐπὶ τῆς λιμνοθαλάσσης.

Στρατιῶται τῆς Κλεισόδης, στεφανηφόροι ἥρωες, δὲν κα-
ταπλήττεσθε, καὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ὀπλῖται καὶ Μεσολογγί-
ται τῆς πόλεως καὶ βιβαριῶται καὶ Σουλῶται καὶ ἄλλοι τῆς
Ρούμελης υἱοὶ ἀξίως τῆς φημισμένης ἀνδρείας καὶ τοῦ ἀ-
τρομέου τῆς ψυχῆς σας ἐμείνατε. Ἀπὸ τῶν τηλεβόλων
τοῦ πυροβολείου δεξιῶς καὶ ταχέως καὶ διὰ τῶν τουφεκίων
γοργῶς καὶ ἀσφαλῶς θάνατος βάλλεται εἰς τὰ στέρνα τῶν
Μουσουλμάνων.

Αἱ γυναῖκες τῶν Βιβαριωτῶν ἀρόδητοι περιέρχονται δια-
νέμονται τὸ ὕδωρ καὶ φυάγνια εἰς τοὺς μαχομένους ὄρθους
δὲ ὁ Τζαβέλλας μετ' ἄλλων ἀξιωματικῶν περιερχεται τὸ
ὄχρωμα τὸ θάρρος κρατύνων καὶ κραυγῶν ἀκτυπάτε
τοὺς ἀξιωματικούς. Ὁ θάνατος μετὰ τὰς ἀκαμάτους αὐτοῦ
σικυόνας καταδροχθίζει τότε καὶ Βεδουῖνους καὶ Ἀραβας
καὶ Ἀλβανούς ἀξιωματικούς, ἀλλὰ καὶ Ἰάλλους, οἵτινες
ἐπὶ μισθῷ τῆς τιμῆς τοῦ γαλλικοῦ ὀνόματος καὶ τὴν δό-
ξιν τῶν καταλεοντείων μεγάλῃ ἐπώλησαν ἀντὶ τῆς κατα-
σχύσεως. Οἱ ὀδηγοὶ κριοὶ ἔπασσον τὰ πρόσβατα λοιπὸν κραιπ-
νοῦντα πόρρω τοῦ ἀγῶνος τούτου στόματος τοῦ Ἀδου, ὅπερ
Κλεισόβα καλεῖται. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ὁρμαῖους ἐπανάγῃ
αὐτοῦ, μία φωνὴ, ὁ συριγμὸς τοῦ ποίμενος τοῦ κυβερνήτου
τῶν κτηνῶν τὴν ἀνέλκν. Ὁ Χουσεῖν ὀρθὸς ἐπὶ τοῦ πλοῖου
ἀπαστραπτῶν ἐκ τοῦ χουσοῦ καὶ τῶν πολιτῶν λίθων τῆς
στολῆς καὶ τῆς σπάθης ὑψοῦται παραγγέλων ὑστέρησιν καὶ
ἀπορκαστικὴν προσβολήν. Εἶδον αὐτὸν οἱ Ἕλληνες· ἐτόλ-
μησε τέλος ὁ λύκος ὁ αἰμοχαρὴς νὰ δεῖξῃ τὸν κορμὸν του.

«Ἀγία Τριάς, βοήθητέ με νὰ τὸν σκοτώσω, ἐδόξε
στρατεῖ πρὸς τὸν νεκρὸν ὁ Παναγιώτατος Σωτηρόπουλος,
καὶ νὰ φέρῃ ὡς τὸ ἀνάστημά μου λαμπάδα εἰς τὴν χάριν
σου». Εἰς τὸν δεύτερον πυροβολισμὸν ὁ αἰματοσταγὴς κατα-
στροφὴς τῆς Κρήτης, τῆς Κέσσου καὶ τοῦ Μωρέως ἐκρη-
μίσθη ἐπὶ τοῦ καταστρώματος νεκρὸς. Φεύγουσιν οἱ Αἰ-
γύπτιοι, στίφη ὑπολαίδων, ἔμβροδοι ζητοῦντες σωτηρίαν
ἀπὸ τῆς ἐπερχομένης θύελλης.

Ἐκπηδῶσιν οἱ Ἕλληνες ἀλαλάζοντες ἐκ τοῦ ὄχρωμα

1) Διαμισθώσονται τὸν φόνον τοῦ Χουσεῖν ἱκανοὶ, ἐν οἷς ὁ Γεώρ-
γιος Δάσκαλος καὶ ὁ ἀξιωματικὸς Πέτρος Βουσιμπουλῶρας.

τος και ριπτόμενοι εις την θάλασσαν φονεύουσι τους φυγάδας· πτήσουσιν οι πρό μικρού θραύει, αρά, καπετάνιε» φωνάζοντες κλίνουσι την κεφαλήν εις σφγήν κύπτοντες πρό του πεπρωμένου. Τοιούτους στρατιώτας αναξίους νομίζοντες τιμίου θανάτου των Ελλήνων πολλοί φονεύουσι διά των πικρύντων του βιδαρίου, ο δέ Μεσολογγίτης Ντάγλας έλευθρον μέγαν έπήνεγκε φονεύων με τό σ τ α λ ί κ ι.

Έκ τής φρουράς τής Κλεισόδους τεσσαράκοντα έφρονέθησαν και έτραυματίστησαν. Μεταξύ των νεκρών πεσόντων ήσαν ο άνώτερος αξιωματικός Κίττος Πάχος και οι κατώτεροι Γεώργιος Νικηρίνος, Δημήτριος Γεροθανάσης και Γρηγόριος Μεγαπάνου Γαλήνης. Άλλα δισχιλία πτώματα στρατιωτών του Κιουταχί άνεκομίσθησαν εκ τής θαλάσσης και έτάφησαν εις την ύπώρεικν του Ζυγού και χίλιοι διακόσιοι νεκροί εκ των Αιγυπτίων του Ίμβραήμ, πλην των άνεκομισθέντων υπό των λέμβων έπλανώντο επί τής λιμνοθαλάσσης εις τους ίχθυς και τα θαλάσσια πτηνά γλυκύς θησαυρός. Ω μέγιστον τής έπαναστάσεώς μας έργον· εις την θεότητα τής Άρετής δέν προήνεχθη υπό όλιγωτέρων Ελλήνων μεγαλοπρεπεστέρη θυσία.

Άλλ' οι άθάνατοι ούτοι εις δόξαν άποθνήσκουσιν. Άποθνήσκουσιν εκ τής πείνης· όλην την ήμέραν έπολέμουν σχεδόν άσιτοι. Μετά τας μάχας τας πνημέρους συνήθισαν εν τή Κλεισόδη σωρούς όπλων των πολέμων, λογχοφόρων, άργυρών πιστολίων, σπαθών μετά πολυτίμων λίθων και σωρούς ένδυμάτων χρυσοκεντήτων και έπωμίδων χρυσών. Βλέπων τον όγκον τουτον των κειμηλίων ο ύπερύψηλος τό άνάστημά είκοσιεξέτης Μεσολογγίτης Σπυρίδων Γσαγκαράκης έλεγεν.

α' Όλα τα έδίδα δι' ένα κομμάτι ψωμί».

Και όμως οι λιμοκτονούμενοι ούτοι τας άλγηδόνας τας εκ των σπαρχμών τής πείνης αισθάνονται πραυνόμενας υπό τής έλευθερίας· και τής τιμής· αισθάνονται ότι από τής κεφαλής αυτών ακτινοβολεί φώς ίλαρόν άγίας δόξης.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεσί υπέρ των «Πατριών»

Ο κ. Σ. Καραβίας πρόεδρος τής Έλλ. κοινότητος Γαλαζίου απέστειλεν υπέρ τής εκδόσεως των Πατριών φρ. χ. 20.

Τή εύγενή αυτού ενεργεία απέστειλαν επίσης εκ Γαλαζίου οι κ.κ.

Α. Κ. Ριζηνός, Χ. Ζαφειράτος, Η. Κ. Αιτούλης, Βασ. Ματούλας, Γεωρ. Α. Πανάς, Δ. Αλιμπράντες, Κ. Π. Παπαλάς, Ι. Δ. Χρυσικός, Γ. Γ. Σφαέλλος. Άλ. Καλαβρύτης, Χατζηποστόλης και Μόσχος, Περ. Άκατος, Δ. Ι. Κυμπρίτης, Γεωρ. Μαρούλης Ι. Μπουγδίνος, Ε. Σουρός, Γ. Κουταβάς και Μιχ. Μαντζώρος ανά φρ. χρ. 5. Οι κ. κ. Χρ. Καποδάτος, Σπυρ. Γ. Καλλιγής, Ι. Καλόγνωμος και Ι. Βενιέρης ανά φρ. χρ. 10. Ο κ. Ι. Αποστολίδης φρ. χρ. 3, οι κ. κ. Άδελφοί Καράμνη Ι. Κροντηράς, Ι. Μανσής, Γ. Γρηγορόπουλος και Ι. Δεφνήκου ανά φρ. χρ. 2. Και οι κ. κ. Ν. Β. Δογοθέτης, Βασ. Γαλάτης, Κ. Βανάκης έτησίας εισφοράς, ανά φρ. χρ. 5. Τή εύγενή ενεργεία τής κ. Άγλαίας Γεωργιάδου, διευθυντρίας του έν Πορτ-Σαίτ Παρθενάγωγείου απέστειλαν τή Έταιρεία υπέρ τής εκδόσεως των Πατριών ως έτησίας εισφοράς ή κ. Καλλ. Γ. Ζιρρή φρ. χρ. 12,50 και αι κυρίες Άγλαία Γεωργιάδου, Σταμ. Δαγανά, Σ. Βαλεντή, Ροζάνδρα Σ. Μακρή και Άδελαις Γ. Βαλεντή ανά 5 φρ. χρ.

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

Αιτήσεις πρός άποστολήν φύλλων του παρελθόντος έτους — έφ' όσον υπάρχωσι τοιαύτα — εκτελούνται μόνον όταν συνοδεύονται με τα γραμματόσημα τής άποστολής, υπολογιζόμενα διά τε τό έσωτερικόν και έξωτερικόν πρός 1 λεπτόν κατά φύλλον.

Χάριν τής εξοικονομήσεως άλλων έπείγουσών αιτήσεων έλαττώσαντες άποστολάς τινας πρός διάφορα κέντρα διανομής, παρακαλούμεν τους έχοντας λόγους νά πιστεύωσιν ότι έπληνθήμεν περί την έλάττωσιν, ν' ανακοινώσωσιν ήμιν αυτούς, όπως επιφέρωμεν πύσαν δυνατήν διόρθωσιν.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Σ. Ν. Υόρκη ν. Μ. Ι. Β. Κισσό ν. Ε. Ε. Τή νον Μιχ. Δ. Κάρρον, Κ. Ν. Ι. Π., ΣΤ. Μ., Γ. Δ. Ι. Κ α λ ά α α, Νικ. Σ. Η ρ ά κ λ ε ι ο ν, Άρ. Ζ Β ώ λ ο ν. Έστάλησαν ταχυδρομικώς. — Μ. Π. Χανί α. Περιττόν, διότι από τής ενάρξεως του Β' έτους γίνονται άποστολαί εις όλους τους Δήμους τής Κρήτης. Κ. Β. Δ ά ρ ι σ α ν. Τα ταχυδρομικά των έπαρχιών είναι ελάχιστα, εν σχέσει πρός τα του έξωτερικού. Τούτου ένεκα ούχι ή φειδώ άλλ' ή ανάγκη. — Ι. Χ. Π έ ρ θ. Άποστέλλομεν πρός τους δύο ανά 7 φύλλα. Πλείοντερα άδυνατούμεν. — Χρ. Β. Παρισί ους. Διά του αϊδ. έφημερίου. — Κωνστ. Ε. Ν α ύ π λ ι ο ν. Διά τής τροποποιήσεως τής προτέρας διανομής εξοικονομήθησαν τα διά τα στρ. σώματα φύλλα. — Άντ. Β. Ε. (...) Έχετε δικαίον άλλα τί νά γίνη. Κατά τό βέβλιν των αιτήσεων εκτός των εκτυπωμένων, απαιτούνται έτι 32,000 φύλλων. Ήτοι σήμεραν έχομεν ανάγκην 52,000 πρός πραγματοποίησιν των πόθων μας και των ιδιικών σας. Άς έλπίσωμεν.

Η ΜΙΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τό μόνον βιβλίον, τό όποϊον μετά την άγιαν Γραφήν έχει την πρώτην παγκόσμιον κυκλοφορίαν, είναι τό «Περὶ μιμήσεως του Ίησοϋ Χριστοϋ».

Τόση είναι ή κυκλοφορία του, ώστε άριθμεί μέχρι τουδε 3000 εκδόσεις και μετεφράσθη εις 200 γλώσσας, τουθ' όπερ είναι τρανόν μαρτύριον τής μεγάλης αξίας του.

Τό πολύκροτον τουτο βιβλίον, έγχεκρίμενον υπό του Οίκουμενικού Πατριαρχείου και τής Ιερής Συνόδου τής Ελλάδος, έεδόθη και πωλείται εν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τής «Αναπαλάσεως» (δδός Άδριανού, άριθ. 14) αντί δραχ. 2, απλόδετον 2.50· καθώς και εις άπαντα τα ένταϋθα βιβλιοπωλεία και εις τα έν ταίς έπαρχίαις ύποπρακτορεία των έφημερίδων.

Κανείς δέν πρέπει νά μείνη άγευστος του παγκοσμίου φήμης και άνεκτιμήτου τουτου βιβλίου.

ΝΕΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΛΑΚΕΣ LUMIERE

Τό παγκοσμίου φήμης εργοστάσιον φωτογραφικών πλακών Lumiere et fils κατεσκεύασεν εσχάτως νέας πλάκας με έτικέταν χρώματος λιλά, τριπλασίας ταχύτητος των μέχρι τουδε εν χρήσει με έτικέταν κιαυήν, καταλλήλους δι' instantanés εντός τουατελεί.

Ός αντιπρόσωποι του άνωτέρου εργοστασίου, έχομεν παρακαταθήκην όλων των μεγεθών και του χάρτου, προσάπτου άποστολής πάντοτε, ως εκ τής μεγάλης καταναλώσεως.

Αί παραγγελίαι των Έπαρχιών εκτελούνται τάχιστα

ΠΑΛΛΗΣ και ΚΟΤΖΙΑΣ
Αεροπολάι, Όδός Έρμού

ΙΩΑΝ. Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΟΙ ΚΡΗΤΕΣ ΜΟΥ

Διηγήματα

Έκδοσις Β'.

Τιμ. δρ. 5 (Έξωτερ. φρ. χρ. 5)

Άπευθυντέον: Βιβλιοπωλείον

Η. Δ. Σακελλαρίου

ΕΙΔΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

Λάρυγγος, φάρυγγος, ρινός, ότων

ΕΜΠ. Α. ΚΥΤΑΡΙΔΟΥ

Ίατρος

Υψηλή του τής λαρυγγολογίας, ριнологίας και ότολογίας εν τῷ 1906 Πανεπιστημίῳ.

27 08 Πανεπιστημίου

9-11 4-5 1/2

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

Η. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Αθήναι Όδ. Δουκούργου 8

Λεξικά και έννοιαι γλώσσας

Πλήρες πρακτικόν σύστημα, πρός εκμάθησιν ένων γλωσσών

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Λεξικόν Γαλλοελληνικόν

υπό Ν. Κοντοπούλου Δρ. 10

Λεξικόν Ελληνογαλλικόν

υπό Ν. Κοντοπούλου Δρ. 10

Γαλλική Μέθοδος

Όττο-Κοντοπούλου Δρ. 4.80

Είτε εις Γαλλικής Μεθόδου

Όττο-Κοντοπούλου Δρ. 1.50

Ελληνογαλλικοί Διάλογοι 2 1, =